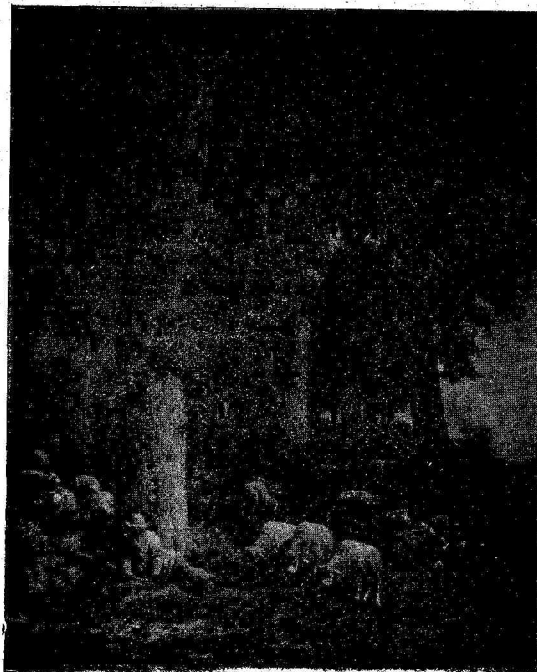

Ch. Jacques

Τὸ ποιμνιον

ρέθησαν θραύσματα ἀγγείων μυκηναϊκῆς ἐπο-
χῆς. Τὰ λοιπὰ εὐρήματα τοῦ βορείου καὶ τοῦ
κεντρικοῦ μέρους τῆς νήσου ἦσαν Ἑλληνικῶν
καὶ Ρωμαϊκῶν χρόνων.

Ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἐξακολουθήσωσι καὶ αἱ
ἐπὶ τῆς Ἰθάκης ἀνασκαφαί, οὕτω δ' ὑπάρχει
ἐλπίς, ἐρευνωμένων ἐπιστημονικῶς καὶ ἐπι-
μελῶς τῶν δύο τούτων νήσων, ν' ἀχθῇ τι εἰς
φῶς, ἂν οὐχὶ λῶον, τοῦλάχιστον διαφωτίζον τὸ
σκοτεινὸν τῆς Ὀμηρικῆς Ἰθάκης ζήτημα καὶ
καθιστῶν ἡμᾶς ἱκανοὺς νὰ ἐκφέρωμεν ἐπ' αὐ-
τοῦ γνώμην πιθανωτέραν.

Αἱ ιδέαι τοῦ κ. Dörpfeld εὖρον, ὥς ἦν ἐπό-
μενον, πολεμίους οὐκ ὀλίγους. Πολλοὶ ἀρχαι-
ολόγοι, φιλόλογοι, ὁμηρισταὶ καὶ ἐν γένει πε-
παιδευμένοι δυνάμενοι νὰ ἐκφέρωσι γνώμην
ἐπὶ τοιούτων ζητημάτων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ
ἥττον σοδάραν καὶ βαρύνουσαν, ἀντεπεξῆλ-
θον κατὰ τῆς τολμηρᾶς θεωρίας, ἀναδειχθέν-
τες θερμοὶ συνήγοροι τῆς μικρᾶς Ἰθάκης καὶ
τῆς κινδυνευούσης αὐτῆς δόξης, ἀντιτάξαν-
τες δὲ κατὰ τῶν ιδεῶν τοῦ κ. D. πολλὰ ἐπι-
χειρήματα, δι' ὧν κατέδειξαν τὰ πολλὰ τῆς
θεωρίας ταύτης τρωτά· ὅτι ἐξ ἄλλου ὁ κ. Dörp-
feld εὗρε καὶ ὁμόφρονας ἀσπασθέντας καὶ υἱο-
θετήσαντας τὴν θεωρίαν αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς
γραφίδος τούτων ὑποστηρίζαντας, εἶνε περὶ
τόν, φρονούμεν, νὰ προσθέσωμεν ἀπὸ τοῦ
1900, ὁπότε τὸ πρῶτον ἐξηνέχθη ἡ θεωρία, μέ-
χρι σήμερον οὐκ ὀλίγα ἐγράψαν ὑπὲρ καὶ
κατὰ ταύτης, ἐξακολουθοῦσι δ' ἔτι γραφόμενα.
Περατοῦμεν τὸ ἄρθρον ἡμῶν παρθέτοντες τὰς
σπουδαιοτέρας ἐκ τῶν διατριβῶν, αἵτινες ἀπο-
τελοῦσι τὴν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης σχημα-
τισθεῖσαν βιβλιογραφίαν τοῦ ζητήματος. Πρὸ
τούτου ὅμως ὑφείλομεν ἐνταῦθα ἱστορικῆς ἀ-
κριβείας καὶ δικαιοσύνης ἕνεκα νὰ σημειώσω-

μεν ὅτι τὴν γνώμην ταύτην, ἣν ὁ κ. Dörpfeld
κατέστρεψε γνώστην τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ
καὶ εἰς θεωρίαν τελείαν διευτύπωσεν, εἶχεν ἐκ-
φέρει πολὺ πρὸ αὐτοῦ, τῷ 1894, ὁ Γερμανὸς
Draheim (δρα ταύτην ἐν: *Wocheuschrift für
klassische Philologie* 1894, No. 3 σελ. 63 καὶ ἐξ.).

Βιβλιογραφία. Ὑπὲρ τῆς θεωρίας τοῦ κ.
Dörpfeld ἔγραψαν οἱ: Elssner, *der Herrschen-
sitz des Odysseus* (*Schlesische Zeitung* von 13
April 1900) καὶ ἐν τῷ συγγράμμ. *Bilder aus
Neu-Hellas* (σελ. 380-388).—Gallina, *Theorie
Leukas-Ithaka* (*Zeitschrift für die österreich. Gy-
mnasien* 1901. (σελ. 97-118).—Reissinger,
Blätter für das gymnasialschulwesen (XXXIX,
B, σελ. 369). Cæssler, *Leukas-Ithaka*, Stut-
tgart 1904. — Μπαρτ, Ἡ Ὀμηρικὴ Ἰθάκη
(«*Ἀρμονία*» τευχ. 7ον σελ. 401-415).

Κατὰ τῆς θεωρίας ἔγραψαν οἱ:

Reinach, *La question d'Ithaque* (*Revue arché-
ologique* 1900 (σελ. 464-466).—Michael, *das
Homerische und das heutige Ithaka*, Tauer 1902.
—Manly, *Ithaka or Leukas?*—Bérard, *des
Phéniciens et l'Odyssee* (Τόμ. Β').—Wilamow-
itz.—Moellendorf ἐν *Berliner philolog.
Wocheuschrift* 1903 σελ. 380 καὶ ἐξ.).—Lang,
«*Leukas*»-«*Ithaka*» «*Dulichion*» «*Asteris*» (*Süd-
west deutsche Schulblätter* XXI Jahrgang 1904).
—Ἀννινος Καβαλλιεργάτος, Ἡ Ὀμη-
ρικὴ Ἰθάκη, Ἀθῆναι 1900 (ἐκ σελ. 16).—Λε-
κατσάς Ἀθ. Ἡ Ὀμηρικὴ Ἰθάκη, ἀπάντη-
σις εἰς τὸν Δαϊρφέλδ («*Καιροί*» 28, 29, 30
Ἀπριλ. 1900)—Παυλάτος Νικ. Ἡ ἀληθὴς
Ἰθάκη τοῦ Ὀμήρου. Ἀθῆναι 1902 (ἐκ σελ. 32).